

Све је почело одмах након потписивања Дејтонског споразума и успостављања мира у Босни и Херцеговини. Слободно се може речи да су од тада почели притисци на Републику Српску, наравно са различитим интензитетом и у различитом временском периоду. Ти притисци углавном су долазили, а и сад долазе из разних центара свјетских моћника и лобиста који се отворено залажу за стварање унитарне БиХ. Све се, дакле, чини да се укине Република Српска или бар да се што више надлежности са Републике Српске пренесе на ниво БиХ. У овом тренутку, заиста нико не може ни предвидјети какве би то посљедице могло изазвати?

Морам ипак да истакнем да у последње вријеме охрабрују неки нови ставови актуелног високог представника међународне заједнице и представника Европске уније у БиХ Мирослава Лајчака, који јасно поручује да је Република Српска уставна категорија и да сви они који покушавају да је укину немају шансе да то и учине и да им је паметније да одмах одустану од ћорава посла... Такође, у последње вријеме, истина слабашно допиру и неки свјежи вјетрови из САД и то од стране представника Стејт де Партмента, који су били експлицитни у америчком Конгресу, наглашавајући да нема говора о укидању Републике Српске, те да је она саставни дио БиХ са јасним уставним надлежностима...Но, не мисле сви тако. Еклантан примјер за друкчије понашање је посланик у Европском парламенту Дорис Пак, која с времена на вријеме, увијек покушава да нешто ново, непријатно Србима "спакује"!

Само ћу се на кратко осврнути на вријеме када су у БиХ били високи представници Волфганг Петрич, а након њега Педи Ешдаун. Тада је, рекао бих, кренула убрзана и вртоглава девастација и урушавање најважнијих институција Републике Српске.

Свакодневно, на разним мјестима одржавају се бројни састанци, конференције, конгреси...воде се непродуктивни, безлични и несувисли разговори о свему и свачему, изузев о стварању услова за бољи живот обичног човјека. Други нам углавном намећу тешке политичке теме и зато се домаћи политичари већ годинама врте у зачараном кругу...

Перманентно се "широке народне масе", рекао бих, циљано слуђују тзв. друштвеним реформама. У нашим условима то значи да се различите форме увијају у обланду реформи, што у коначном циљу обичном смртнику не значи ништа. Јер, у тим тзв. реформама нема суштине, а суштина би била - бољи живот за сваког човјека.

Као један од најзанимљивијих психосоцијалних феномена, као модел народног пражњења агресије, бијеса и апатије – привидно стварани мир и тишина, из затворености хотелских простора и мрака кулоара, стидљиво су изашли у јавност, као нови модел дефинисан у синтагму: "постигнутог договора – без икаквог договора" (сиц)!? Дакле, феномен безбједне удаљености, како просторне, тако и потпуне отуђености неких политичара од народа, даје прилику разно разним "експертима", "аналитичарима" и иним манипулантима из неких НВО које уопште немају свог чланства, али зато их пребогато финансирају Сороши и разни други олоши..., дакле, ето, они удружени тако, служећи се накнадном памећу и користећи туђу памет - реконструишу домете разних политичких екскурзија – "упознај домовину да би је више волио"! Све у складу и под мотом некадашњег "Феријалног савеза", такође, некадашње Југославије

Феномен о којем је ријеч, природна је посљедица дугогодишње политичке и економске криминализације друштва, која се показује као нека врста нужности на коју су нас перфидно привикавали неки политички авантуристи и булуманта бјелосвјетских антисрпских мешетара.

Већ имунизована на бројне скандале и афере, у атмосфери и амбијенту неких нерјешених случајева убиства истакнутих Срба и бројних привредних криминалних радњи, јавност у РС се држи у стању перманентног страха, агоније и неизвјесне будућности - шта ће бити са Републиком Српском?

Прође и дванаестогодишњица Дејтонског споразума и гле чуда, испостави се да је тај Међународни споразум, који је јасно дефинисао унутрашње уставно устројство у БиХ, ето, неко украо??? Невјероватно, али истинито! То је једино могуће у оваквој земљи, земљи лоповији...

У жижу јавности се враћају уставне промјене у БиХ, које се покушавају протурити кроз мала врата и то у вријеме, у вријеме кад то није никако добро радити! Разговори бежа политичара са међународним представницима воде се далеко од очију и ушију јавности. Народ је, опет, по ко зна који пут, остао ускраћен за праве информације... Ето, баш ових

дана појављују се неке нове-старе идеје, које стижу из блока странака са хрватским предзнаком. Те активности још више дрмају ионаку турболентну и пренапрегнуту политичку атмосферу у БиХ. Јер, у овом тренутку још се са сигурношћу ништа не може речи о судбини полицијске реформе, која је један од услова за потписивање Споразума БиХ са Европском унијом, а ето, обнављају се захтјеви за уставним промјенама.

Како тренутно стоје ствари, по први пута најјача политичка странка из Републике Српске СНСД-е, која је и владајућа у Републици, ето, неће сносити одговорност за евентуални неуспјех или боље речено – крах реформе полиције у БиХ. СНСД-е ја врло прагматичним и конструктивним дјеловањем успио да сачува МУП Републике Српске, а да истовремено учествује и у полицијској реформи.

Овај суморни текст јесте само парадигма колективног лудила и незнања у којем се налазимо. Жалосно је што је стање нација у БиХ овакво, али оно је стварни одраз наше политичке и економске стварности, односно ситуације у којој замислите, власт и кад се одлучи да нешто и каже - још има "снаге" да небулозним и несувислим изјавама и још јаловијим потезима тјеши сопствене народе и каже како још није све пропало?

Највиши функционери из РС, на сваки начин, настоје да грађане увјере да све ипак није тако црно, како на први поглед изгледа!? И они су управу! Јер, посматрано из објективног угла - ситуација у Републици Српској је много боља од затеченог стања док је још на власти био СДС. Много компликованија ситуација је у Федерацији БиХ, због десет Кантона, једанаест влада и не знам тачан број министарстава, што се све у негативном контексту рефлектује и на укупно функционисање БиХ.

Све што је овдје речено - односи се и на стање нације у Републици Српској, и не може се изоловано посматрати од стања два конститутивна народа (Бошњака и Хрвата) у Федерацији БиХ.

Народу је, изгледа, преко главе и форми и реформи. Дозлогрдиле су му и разне институционалне реконструкције и истовремено политичке опструкције. Доста му је и политичара из позиције и опозиције! Сит је и високих и малих представника из међународне заједнице!

Тапкане у мјесту, у зони сумрака

Пише: Славко Јовичић Славуј
понедељак, 17 март 2008 21:21

Дакле, након овога, свако од нас би - сам себи - могао поставити основно питање: гдје сам ја у овој причи? Наравно, да би за бољи живот грађана много важнија била комбинација и могућност прилагођавања систему користољубља, лоповлука, свеопште грабежи и пљачкања по формули – "ИМТ" (има ли мене ту?), која још једино ефикасно функционише. У БиХ су грамзивост, лоповлук и егоизам прећутно промовисане у врлине и вриједности, без којих се не може у ту једину будућност која нам се нуди??? Ко је мени крив што скоро цијели живот, супротно природним законима – покушавам да "исправим криву Дрину"! Умјесто да као и већина других паметнијих – само климам главом и потврдим егзактну чињеницу да је Дрина крива! Ко ми је крив што стално у јавност износим све негативне друштвене и политичке појаве и што на бази сопствених осјећања улазим у непредвидиве ситуације!?

Политичка сцена у БиХ је, рецимо, постала тржиште ризика – једни ризикују све, па чак и властите животе, други на лоповски начин и без ризика стићу огромна богатства, трећи и једно и друго истовремено раде. Незналице, лопуже и лопови су постали господари, јер њихова снага и памет почивају на страху и кукавичлуку народа. Без обзира на све, никада се нећу помирити са тим! Опет сам спреман на нове изазове, јер иако сам и ја данас политичар, никада се нећу помирити са тим да смо сви у политици исти, мада народ има скоро јединствено мишљење да смо сви ми лопови! То није тачно! Са људима који мени вјерују и којима ја вјерујем, жестоко ћу се супростављати сваком противуставном и територијалном покушају прекомпоновања БиХ. Зашто? Зато што Република Српска има своју будућност и што је, последице деценије привредне стагнације и пропадања на свим пољима, успјела највише захваљујући овој Влади, да напослетку крене у економски напредак и развој. То показују и сви позитивни економски параметри у прошлој години, са тенденцијом да се то у овој години и много поправи, наравно на боље...И поправиће се!

НАПОМЕНА: Славко Јовичић Славуј, посланик у Парламентарној скупштини БиХ